

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Alegerea noului Mitropolit al Ardealului

Duminică, 26 februarie a. c. s-au desfășurat la Palatul Patriarhiei Române din București lucrările Colegiului Electoral Bisericesc, pentru alegerea noului Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului.

La orele 9,30 în paraclisul Patriarhiei s-a săvârșit un Te-Deum, la care au participat numeroși membri clerici și mireni ai Colegiului Electoral Bisericesc. La orele 10, membrii înaltului for electoral au trecut în sala de ședințe.

După ce Dl. I. N. Bărbulescu, director general în Ministerul Cultelor, a citit Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pentru deschiderea lucrărilor Colegiului Electoral Bisericesc, Prea Fericitul Patriarh Justinian a rostit o cuvîntare, elogiînd personalitatea fostului Mitropolit al Ardealului, Nicolae Bălan, și a subliniat marea răspundere ce revine membrilor Colegiului Electoral Bisericesc de a alege un succesor care să continue cu aceiași însufleșire opera regretatului Mitropolit:

Mărit Colegiu Electoral Bisericesc,

La 27 februarie 1920, Congresul Național Bisericesc al românilor ortodocși de peste munți, hotărâ în unanimitate de glasuri, urcarea Părintelui profesor de Teologie Nicolae Bălan pe tronul arhi-păstoresc de la Sibiu al Ardealului.

Publicațiile bisericești și presa cotidiană a vremii, au salutat această alegere ca pe un eveniment de excepțională însemnătate istorică. Arhiepiscopia Ortodoxă Română de Alba-Iulia și Sibiu își avea, însfîrșit, un conducător de mare prestigiu cărturăresc, dublat de temperamentul de luptător încercat pentru triumful cauzei întregirii Neamului nostru românesc.

Au trecut de-atunci treizeci și șase de ani. În tot răstimpul acesta Mitropolitul Nicolae a liturghisit, a propovăduit și a condus Ortodoxia ardeleană cu înțelepciune de mare conducător, câștigîndu-și dintru începuturile activității sale sacerdotale un loc de frunte în ierarhia bise-

neîndoelnic că lui se datorește în mare măsură rezolvarea problemei unificării bisericești a României întregite în spiritul Statutului Organic Șagunian.

Dar sînt șase luni, de cînd arhiepiscopul de la Sibiu a trecut dincolo de pragul acestei vieți, împăcat cu sine însuși pentru tot ceea ce Providența divină a înfăptuit în Biserica strămoșilor săi prin cugetul și brațul său vîguros. Scaunul mitropolitan al Ardealului se cere acum ocupat, iar rostul înfîlnirii noastre de astăzi este acela de a trimite acolo pe cel mai bun, pe cel mai înzestrat și pe cel mai de nădejde dintre fiii scumpei noastre Biserici. Și pentru ca hotărîrea noastră să fie fără greș, iar moștenirea spirituală a Ortodoxiei transilvănene să fie continuată și îmbogățită cu noi realizări, îngăduiți-mi să facem împreună un scurt popas la umbra marelui personalități a celui ce-a fost pînă ieri Arhiepiscopul și Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan.

Mărit Colegiu Electoral Bisericesc

Mitropolitul Nicolae Bălan a fost chemat să conducă destinele Bisericii Ortodoxe Române din Ardeal, după ce vreme de cincisprezece ani ilustrase catedra de Dogmatică, Morală și Apologetică a Academiei Teologice din Sibiu. Faptul acesta a fost decisiv pentru toată desfășurarea ulterioară a vieții marelui dispărut, căruia îi plăcea să spună despre sine cu o bucurie oarecum nostalgică: „Eu tot profesor am rămas!”. Profesora-

I. P. C. Icon. Stavr. Prof. Dr. Iustin Moiescu, nou alesul Mitropolit al Ardealului, mulțumește Colegiului Electoral Bisericesc

ricească a țării noastre, din ultimele decenii. Contemporanii au văzut în el personificarea vie a marelui Șaguna — și este

tul teologic al tînărului Nicolae Bălan a constituit pentru mitropolitul de mai tîrziu o ucenicie consumată în studiu și gînduri

adânci cu privire la chipul lăuntric al adevăratului preot al veacului nostru, care trebuie să fie mai mult un „apostol al progresului în credință și în cultură, în

putem măsura, în perspectiva timpului, binefacerile și bogatele ei roduri pentru spiritualitatea ortodoxă a neamului nostru. Adâncind și prelungind această con-

văstare autentic românești, cărora le era scumpă ideea înălțării culturale a neamului și a afirmării specificului său pe arena internațională. Mitropolitul Bălan însuși a presărat peste aceste pagini slovele de aur ale inimii și gândurilor sale, publicând aci aproape o mie de titluri de lucrări.

O notă cu totul proprie a personalității arhipăstorului dela Sibiu este aceea pe care am putea-o numi iubirea și prețuirea Bisericii în totalitatea ei. Căci pentru Mitropolitul Bălan, Biserica Ortodoxă Română nu era numai instituția străveche, al cărei rol și importanță trebuiau căutate în trecutul îndepărtat, când ea fusese — după cuvîntul lui Eminescu — „Maica neamului românesc”. Tot astfel, ar însemna să-i îngustăm cu desăvîrșire ființa și misiunea, dacă am privi-o ca pe o instituție necesară doar prezentului, fără să ne întrebăm de începuturile și istoria ei — și fără să ne preocupe destinele ei în viitor. Iubirea și prețuirea Bisericii pe dimensiunile trecutului, prezentului și viitorului — iată un alt crez de viață, care a călăuzit activitatea de o jumătate de veac a ilustrului nostru dispărut. În ceea ce privește iubirea și prețuirea pentru viitorul acestei sacre instituții, stau înaintea noastră drept mărturie ostenele și dăruirile sale în a-și crea ucenici și colaboratori, oameni de nădejde, pregătiți la Universități din țară și de peste hotare, — care să fină mereu aprinsă făclia credinței teologice, a zelului pastoral și misionar. Pe drumul acesta, Mitropolitul Nicolae Bălan a făcut mai mult decît toți ierarhii din trecut ai Bisericii noastre, — din „școala” lui ridicîndu-se vlădici, profesori universitari, duhovnici, predicatori și misionari cu reputație bine stabilită în tot cuprinsul țării.

Două dureri au sfîșiat inima ierarhului ardelean, pînă către cei din urmă ani ai strălucitei sale arhipăstorii: una, de dată oarecum recentă, — Concordatul Statului Român cu Vaticanul, încheiat în 1927; alta veche de două secole și jumătate, — dezbinarea religioasă a Transilvaniei, ca o consecință a unirii cu Roma papală din 1698-1700.

Impotriva celui dintîi, care acordă Romei catolice drepturi și privilegii de natură să știrbească suveranitatea națională a Statului, iar Bisericii Ortodoxe — Biserica mării majorității a poporului — îi crea o poziție de inferioritate, Mitropolitul Nicolae Bălan a susținut o luptă de principii și de idei, care i-au adus faima unui polemist redevabil, în cuvîntul și scrisul lui de atunci, dîndu-și întâlnire erudiția teologică, stringența argumentărilor logice și eleganța de stil a unui literat de mare clasă. Dar lupta lui n-a cunoscut triumful victoriei. Ușurarea durerii i-a adus-oregimul nostru democrat-popular, instaurat în țara noastră de un deceniu încoace, regim care printr-un act de guvernămînt a abrogat Concordatul cu Roma în anul 1948.

Desbinarea religioasă a romînilor transilvăneni a fost totdeauna în atențiunea Mitropolitului Nicolae și cu atît mai mult în ziua Rusaliilor din anul 1920, cînd primea hirotonia într-un arhieru. El a rostit atunci: „dacă turma nu ne este

Prea Fericitul Patriarh Justinian deschide ședința Colegiului Electoral Bisericesc.

credință prin cultură și în cultură prin darul credinței”, decît un liturg între zidurile reci ale unei biserici sau un virtuos al molitfelnicului. Așa a conturat el, ca dascăl de teologie, fizionomia morală a preotului ortodox și pentru întruparea în mii și mii de exemplare a acestui ideal de slujire a Divinității printre oameni a militat mitropolitul-profesor al Ardealului.

Ca păstrător și continuator al unor tradiții bisericesti, verificate ca perfect valabile timp de o jumătate de secol, Mitropolitul Nicolae Bălan a fost campionul luptei pentru organizarea Ortodoxiei românești — după primul războiu mondial — pe baza principiilor Statutului Organic Șagunian, Statut care acordă elementului mirean dreptul de a participa efectiv la lucrarea Bisericii, în colaborare cu Episcopatul. Profesorul, care dubla necontenit pe Mitropolitul vizionar, a precizat atunci autenticitatea ortodoxă a acestor principii, afirmînd: „Mitropolitul Șaguna n-a fost un protestantizat cînd și-a chemat poporul, prin frunțașii lui, la colaborarea cu ierarhia, și organizațiunea pe care ne-a lăsat-o nu este pe alături de făgașele Ortodoxiei. Căci Duhul Sfînt e cu Biserica în totalitatea ei, povățuind-o și inspirînd-o. Harisma lui nu se oprește la barierele ierarhiei, ci trece tot atît de vie și binefăcătoare dincolo de ele, revărsîndu-se în unde sfinte și asupra dreptcredinciosului popor al Bisericii lui Dumnezeu”. Lupta Mitropolitului Nicolae pentru așezarea unificării bisericesti a Romîniei întregite pe temelii șaguniene a triumfat, și astăzi, după treizeci de ani de la înfăptuirea ei, noi

cepție despre Biserică în sens ortodox, marele arhieru de la Sibiu a inițiat organizarea unei „Frății”, care să adune tot ce este valoare intelectuală a Ardealului în jurul străvechilor noastre altare, creind prin aceasta un puternic curent de adeziune cărturărească la sistemul doctrinar și idealul moral de viață al creștinismului.

Pe omul de catedră care își clădise edificiul vieții sale sufletești pe stîncă unor convingeri de nezdruccinat, nu-l putea mulțumi participarea elementului mirean numai la festivitățile colective ale Bisericii neamului său. Incredințat că doctrina creștină are de spus un cuvînt greu în ceea ce privește formarea caracterului și sigur pe adevărul că Ortodoxia constituie fermentul care a prezidat la închegarea istorică a neamului nostru, Mitropolitul Nicolae Bălan a chemat lîngă vatra de lumină a Bisericii pe toți oamenii de cultură ai provinciei păstorită de el, îngemănînd astfel munca preoțimii ardelene pentru îmbunătățirea vieții materiale și cultural-spirituale a norodului dreptcredincios, cu aceea a elitelor intelectuale de dincolo de Carpați.

El a slujit acest crez de viață cu înțelepciune și tenacitate. Astfel au luat ființă cunoscutele publicații: Revista Teologică, Biblioteca Bunului Păstor, Gazeta Poporului, Lumina Satelor, Popasuri Duhovnicești, Veniți la Hristos, — toate culminînd cu colecțiile științifice: Seria Didactică și Seria Teologică. În paginile acestor publicații și-au dat întâlnire teologi și literați, oameni de știință pozitivă, istorici și filologi, — o pleiadă întreagă de

întreagă, aceasta nu-i din vina noastră. Năpăstuirile dușmanului ne-au spart rîndurile, ca să ne slăbească împotrivirea... Brațele mamei, pururea pline de căldură, sînt și astăzi deschise pentru toți fiii ei înstrăinați și cu dinadinsul rugăm pe Dumnezeu milostivirii să coboare atîta văpaie a inspirației și iubirii peste noi, încît pe cum pierе fumul să piară toată vrajba, pe cum se topește ceara de fața focului, așa să se topească toate deschilimirile dintre frați, ca iarăși una să fim în casa sufletelor noastre, în Biserica cea sfîntă a părinților noștri“.

li se cuvine în baza drepturilor lor sfinte și să se bucure de aceleași drepturi de existență, la onoare și la bunurile materiale ale lumii... Munca va trebui așezată în drepturile ei și în cinstea ei deplină, ca factor determinant, esențial în repartizarea bunurilor dintre indivizi“. O nouă floare de preț se așeza astfel în cununa de gânduri, de idei și de preocupări a ierarhului ardelean, floare crescută în grădina luptătorilor pentru progres și dreptate socială, pentru pacea și bunăstarea tuturor oamenilor. Ullimii ani ai vieții, ierarhul de la Sibiu și i-a închi-

pentru ce, succesiunea de la Sibiu cere din partea noastră o matură chibzuință și despovărarea de orice patimă. Va trebui să trimitem acolo pe cel mai bun dintre clericii de astăzi ai Bisericii noastre, o personalitate viguros conturată, cu alesă pregătire teologică, temeinic orientată în toate problemele pe care le ridică lumea noastră contemporană, căci la vremuri noi, ne trebuiesc oameni noi.

Sîntem încredințați că Pronia dumnezeiască va călăuzi cugetele noastre pe singurul drum al unei alegeri fericite, care să cinstească memoria vrednicilor mitro-

In timpul alegerii: In față — D-l Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marelui Adunări Naționale, D-l Ing. Bălan, Ministrul Construcțiilor, delegat al D-lui Președinte al Consiliului de Miniștri, și D-l Bucur Șchiopu, Ministru al Gospodăriilor Agricole de Stat.

Pentru arhipăstorul ortodox al Ardealului — el însuși ardelean prin naștere, ierarhii și credincioșii greco-catolici au fost socotiți totdeauna „frați din strana sfîngă“, dar aproape treizeci de ani au trebuit să treacă peste arhieria lui, pînă ce să-i fie dat să trăiască ziua fericită a revenirii celor plecați „în brațele mamei“: buna, milostiva și mult-îndurătoarea Biserică Ortodoxă a Transilvaniei. Precum se știe, „revenirea“ din 1948 a fost posibilă datorită unor factori de ordin obiectiv, pe care nici o forță din lume n-ar fi fost în stare s-o îndăbușe la infinit: pe de o parte, caracterul de silnicie al dezbinării din 1698-1700; iar pe de alta, fidelitatea romînilor greco-catolici către vechea lege ortodoxă.

Primul din cei opt copii ai preotului ortodox Vasile Bălan din Blașfalău Nășăudului; profesorul și arhierul care tălmăcise slova Sfințelor Scripturi pentru zidirea sufletească a norodului drept credincios în duhul justiției sociale și al dragostei de muncă; patriotul, care știuse a lupta pentru unitatea politică și religioasă a tuturor romînilor, s-a dovedit a fi un vizionar și atunci cînd a trebuit să citească în cartea cea nouă a vieții, pe care lumea începea s-o scrie după încheierea celui de al doilea războiu mondial. Incă din 1944, el adresa Adunării Eparhiale de la Sibiu cuvinte ca acestea: „Nu se poate recunoaște — ca valabilă — acea teorie în care s-a codificat egoismul și orgoliul rasist... Toate neamurile, mari sau mici, vor trebui să primească ceea ce

nat luptei pentru apărarea păcii, socotită de el a fi un comandament divin și condiția esențială a progresului material și cultural în această lume.

Mărit Colegiu Electoral Bisericesc

Am arătat cîteva din trăsăturile dominante ale personalității Mitropolitului Nicolae Bălan al Ardealului. Fiind încă aproape de el, ne este greu să putem prinde în formulări atotcuprinzătoare marea luptă și truda vieții lui publice din ullimii cincizeci de ani.

Problema grea, care se cere acum deslegată, este aceea de a face ca „lucrarea din Biserica lui dragă să fie continuată de mîini curate și rîvna sfîntă a unui succesor, care să nu desmintă întru nimic pe marii săi înaintași“. Condițiunile actualității cer din partea tuturor spirit obiectiv și cumpănire dreaptă în aprecierea celui care va trebui să urmeze Mitropolitului Nicolae Bălan în scaunul arhipăstoresc al Ardealului.

Ocuparea oricărei vacanțe episcopale constituie o problemă grea pentru Biserica noastră, cu atît mai mult cînd este vorba de cea dintîi Eparhie a provinciilor romînești de peste munți. In Ardealul Patriei noastre, trăiesc alături de noi minorități naționale și confesionale. Aci se află mai toate căpeteniile bisericesti ale celorlalte confesiuni și culte religioase, cu așezămintele lor de cultură, cu toată pulsația vieții lor spirituale proprii. Consolidarea reîntregirii Bisericii ardelenice își așteaptă constructorul ei desăvîrșit. Iată

poliți înaintași de la Sibiu și să deschidă noi porți de lumină pentru Biserica Ortodoxă a Ardealului.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

S-a procedat la votare, fiecare membru al Colegiului Electoral Bisericesc exprimîndu-și prin vot secret voința.

După despuțerea scrutinului, Prea Fericitul Patriarh Justinian a anunțat că în unanimitate Colegiul Electoral Bisericesc a ales ca Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului pe **Pr. Dr. Justin Moisescu**, profesor la Institutul Teologic din București.

Noul ales a fost invitat în sala de ședințe, unde Prea Fericitul Patriarh Justinian — aducîndu-i la cunoștință voința înaltului for bisericesc — i-a urat rodnică păstorire în Mitropolia Ardealului, spre binele Bisericii și Patriei noastre;

Părinte Profesor,

Am plăcuta sarcină de a-ți aduce una din cele mai mari vești și anume aceea că Colegiul Electoral Bisericesc al Bisericii Ortodoxe Romîne, în unanimitate de voturi, te-a desemnat ca Mitropolit al Ardealului.

Activitatea Prea Cucerniciei Tale, timp de aproape 20 de ani, atît la catedra Facultății de Teologie din Varșovia, cît și la catedra de studiu Nou-lui Testament de la Facultatea de Teologie din Suceava și apoi la București, te îndreptățesc și ne îndreptățesc pe noi toți să credem că într-adevăr am ales pe succesorul dorit de răposatul Mitropolit Bălan și așteptat de clerul și credincioșii din Ardealul nostru drag.

După reîntregirea Bisericii noastre ortodoxe din Transilvania, ești primul Mitropolit ales de exponenții Bisericii noastre ortodoxe, în care se află laolaltă și frații foști greco-catolici, pe care răposatul Mitropolit Bălan îi numea frații de la strana stîngă, și vechii ortodocși. Deopotrivă deci, și unii și alții, cunoscînd activitatea Prea Cucerniciei Tale

cunoscut și apreciat atît de mult de Ierarhii din lumea Ortodoxă grecească, în urma legăturilor noastre cu aceste Biserici, ne vei fi de foarte mare folos.

Cu această nădejde te primim și-ți urăm din toată inima: Sănătate deplină, vigoare și putere de muncă, ca să poți să rezolvi toate problemele care te

trudei mele pe tărîmul cercetării Sfintei Scripturi a fost, deasemenea, tipărirea unor cărți și publicarea unor studii în revistele bisericești.

Ostenind în ogorul Sfintei noastre Biserici nu m-am desprins niciodată de realitățile vieții, izolîndu-mă în atmosfera atît de ispititoare a cărții, ci mi-am rotit mereu privirile în jurul meu, în mediul de la țară din care am pornit și mai tîrziu în mediul orașelor. Din contactul cu cei asupriți și necăjiți mi-am dat seama de îndreptățirea luptei lor pentru crearea unei lumi noi. De aceea, față de oamenii muncii, de care mă simt strîns legat prin suferințele comune din trecut și prin împărtășirea năzuinței spre progres, am socotit că trebuie să-mi îndeplinesc o înaltă datorie patriotică, dînd obolul meu pentru construirea vieții celei noi, întemeiată pe dreptate socială.

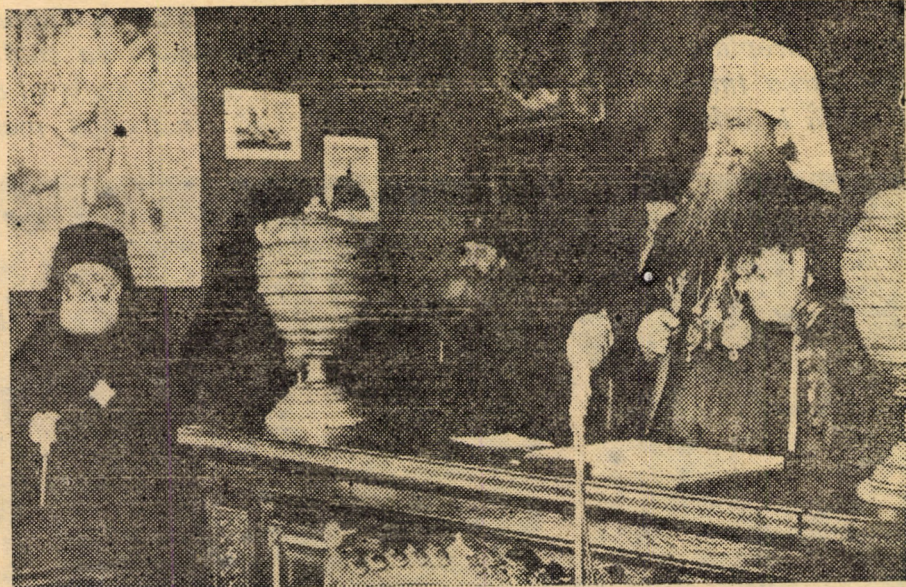
Cu slujirea Bisericii ca profesor în învățămîntul teologic universitar am fost totdeauna deplin împăcat în sufletul meu.

Rîvnă de mărire n-am avut; de dorința de a purta pe umerii mei sarcini care depășesc puterile mele n-a fost cuprins sufletul meu.

Dar hotărîrile lui Dumnezeu sînt mai presus de vreile noastre. Prin votul dvs., cu emoție vădită mă văd, astăzi, purtat de mina cerească spre treapta de păstor al Bisericii Ardealului, ca urmaș al marelui Mitropolit Nicolae, care vreme de aproape o jumătate de veac a îndrumat viața Bisericii de peste Carpați cu puternica sa personalitate.

Biserica din Ardeal — una din cele mai viguroase ramuri ale ortodoxiei noastre — și-a dăruit ființa în condițiile grele de existență a locuitorilor Ardealului sub stăpînirea principilor feudali, a imperiului habsburgic și a nedreptelor orînduiri dintre cele două războaie mondiale. Deseori prigonită în trecutul mai îndepărtat ori frămîntată, în vremurile mai noi, de ucele curente nesănătoase și chiar antrenată, uneori în luptele interconfesionale sau național-șovine, ea și-a păstrat totuși ființa ei curată, înfățișîndu-se, mai mult decît în alte părți ale țării, ca instituție strîns legată de popor și ca făclie a Ortodoxiei.

Identificîndu-se cu năzuințele înalte ale fiilor ei, Biserica Ardealului a prins rădăcini în popor; ea a fost sprijinitoarea

Prea Fericitul Patriarh Justinian anunță rezultatul alegerii.

de profesor la Facultățile noastre de teologie, cunoscînd lucrările Prea Cucerniciei Tale, atît cele tipărite în volume cît și cele publicate în revistele noastre, și-au îndreptat o mare nădejde spre Prea Cucernicia Ta: să rezolvi una dintre cele mai de seamă probleme care-și așteaptă rezolvarea: consolidarea reîntregirii Bisericii noastre din Transilvania. Atît de frumos a fost exprimată prin votul unanimității această dorință a fraților noștri din Ardeal de a le fi Inalt Prea Cucernicia Ta păstorul lor sufletesc, ca unul care de la început îți iei slujirea aceasta apostolică, fără nici un fel de reminiscențe, fără nici un fel de rezerve, cu privire la viața religioasă care se deapănă de la 1948 încoace în Transilvania. Ne punem cu toții nădejdea în simțămîntul Inalt Prea Cucerniciei Tale de imparțialitate, în puterea de a trata deopotrivă pe unii și pe alții ca fiii ai Bisericii Ortodoxe Transilvănene, ducînd astfel la lichidarea aceluia „noi și voi” care încă mai dăinuia și mai dăinuiește în unele eparhii, din cauza unui trecut de lupte și de multe ori de neînțelegeri.

Pentru noi, membrii Sfîntului Sinod ziua de astăzi este o zi de mare bucurie nu numai pentru faptul că noi vedem în Inalt Prea Cucernicia Ta un element care să consolideze cu cei mai mari sorți de izbîndă reîntregirea Bisericii noastre din Transilvania, problemă care stă la inima conducerii Bisericii noastre, la inima Sfîntului Sinod, dar și pentru faptul că în rîndurile lui va intra un element care va putea contribui cu luminile lui științifice, teologice, canonice și dogmatice, la rezolvarea problemelor generale bisericești ale Bisericii noastre; că va intra în mijlocul Sfîntului Sinod un element care să aducă un spor în viața Bisericii noastre și care să ocupe cu tot prestigiul și toată demnitatea scaunul care era vacant în Sfîntul Sinod al răposatului Mitropolit Nicolae Bălan.

Dar noi mai încercăm și o altă bucurie: aceea că Inalt Prea Cucernicia Ta, care ți-ai făcut studiile în Grecia,

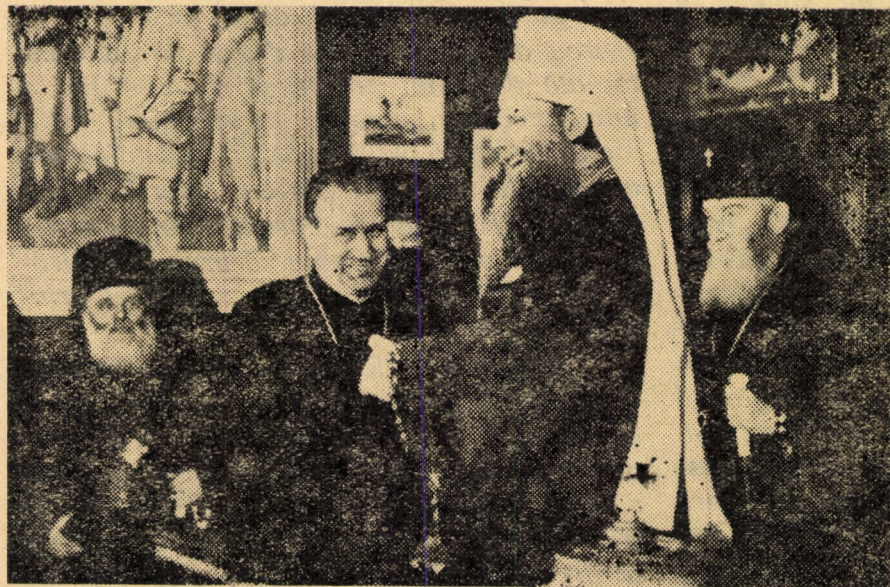
așteaptă în viața Bisericii Ardealului, cît și în viața Bisericii noastre. Îți urăm din toată inima: bine-ai venit în mijlocul nostru și spor la muncă.

P. C. Pr. Prof. Dr. Iustin Moiescu, a mulțumit Colegiului Electoral Bisericesc pentru prețuirea arătată activității sale în ogorul teologiei ortodoxe și pentru încrederea acordată prin alegerea sa ca urmaș al marelui Mitropolit Nicolae Bălan, rostind următoarea cuvîntare:

Mărit Colegiu

Au trecut peste treizeci de ani din ziua în care am intrat pe poarta Seminarului Teologic înființat de Fericitul întru adormire Patriarhul Miron în vatra străvechii așezări monahale din Cîmpulung Muscel — Mănăstirea Negru Vodă —. De atunci toată truda mea cărturărească la Seminar, în țară și la Facultățile de teologie de peste hotare, a fost strîns legată de viața Sfintei noastre Biserici.

Zi de zi m-am străduit, cu rîvnă statornică, sfîntă, să pătrund cît mai adînc în marea taină a învățaturii Domnului

Prea Fericitul Patriarh Justinian felicită pe noul Mitropolit.

nostru Iisus Hristos. De cunoștințele mele teologice am făcut apoi părtași pe ucenicii mei, în cadrul prelegerilor mele de Studiul Noului Testament la Facultățile de Teologie, întîi la Varșovia, în Polonia, apoi în țară, din anul 1938 și pînă astăzi. Rod al

luptelor lui pentru libertate și propășire. Pentru a-și apăra credința în fața prozelitismului confesiunilor creștine ale apusului, Biserica Ardealului a dezvoltat teologia și și-a desăvîrșit organizarea, făcîndu-se pildă pentru întreaga Biserică din țara noastră.

Pe aceste căi, ierarhia și credincioșii ortodocși din Ardeal au înaintat cu puteri înalte după eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist la 23 august 1944. Trezându-se de bucurie, Biserica Ortodoxă din Ardeal, prin glasul Părintelui Bisericii noastre Prea Fericitul Patriarh Justinian și al marelui păstor Mitropolitul Nicolae Bălan, a întâlnit apoi mină frățească Bisericii greco-catolice, și prăpastia săpată de Vatican în preajma anului 1700 s-a netezit în anul 1948. Credincioșii al căror suflet nu se

Hirotonirea întru Arhiereu a I. P. C. Arhimandrit Dr. Iustin Moiescu

După ce a fost ales Mitropolit al Ardealului, Părintele profesor Dr. Iustin Moiescu s-a retras la Sfânta Mănăstire Cernica (lângă București), unde s-a săvârșit după pravila noastră bisericăscă tunderea sa întru monah.

Plinul fiind acest act, precum și trecerea nou alesului Arhiepiscop și Mitropolit prin le-

și însoțit de mai mulți membri ai Sfântului Sinod și de I. P. C. Arhimandrit Iustin, — Prea Fericitul Patriarh Justinian a apărut pe scările Palatului Patriarhal, îndreptându-se spre Catedrală.

Întâmpinat la intrare cu ceremonialul înălțat, după ce a îmbrăcat mantia arhierească, în acordurile solemne ale imnului patriarhal, Prea Fericitul Patriarh Justinian s-a desprins din cortegiu, s-a închinat la racla cu moaștele Sfântului Dimitrie Basarabov și apoi, străbătând Catedrala, a intrat în sfântul altar.

S-a alcătuit soborul pentru Sfânta Liturghie arhierească, alcătuit din Prea Fericitul Patriarh Justinian, I. P. Sf. Mitropolit Firmilian al Olteniei, P. Sf. Episcop Nicolae al Vadului, Feleacului și Clujului, I. P. C. Arhim. Iustin, I. P. C. Arhim. Benedict Ghiuș, I. P. C. Arhim. Ilarion Velea, P. C. Prof. stavr. Dr. Ioan Coman, rectorul Institutului Teologic Universitar din București, P. C. Prof. stavr. Dr. Dumitru Stăniloae, prof. la același Institut, C. protodiaconi Anton Uncu, Vartolomeu Anania și prof. Dr. Gh. I. Moiescu, C. Arhidiaconi Evgheție Dascălu, Andrei Iacobeanu și Al. Munteanu, — dirijarea ritualului având-o I. P. C. Arhim. Gheorghe Crețu, eclesiarh al Catedralei Sfintei Patriarhii.

În jejurile arhierești au luat loc: P. S.-Lor Episcopii Valerian al Oradiei, Dr. Antim Nica și Theoctist Arăpaș, vicari ai Sf. Patriarhii.

Hirotonia întru arhiereu se săvârșește după rânduiala prevăzută în „Arhieratikon” și constă din două momente deosebite, unul pregătitor, iar celălalt sacramental.

Înainte de a se începe sfânta Liturghie arhierească, Prea Fericitul Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Firmilian și P. Sf. Episcop Nicolae Colan, îmbrăcați în odăjdii arhierești și înconjurați de tot soborul preoțesc și diaconesc, au luat loc în jejurile așezate pe soale, în dreptul ușilor împărătești cu fața spre sf. altar. Candidatul la treapta arhieriei este adus

D-l Dr. Petru Groza
Președintele Prezidiului
Marei Adunări Naționale,
felicită pe noul Mitropolit.

înstrăinase de vechea lege românească, clerici temeinic pregătiți și cărturari de seamă animați de un cald patriotism, au venit în cealaltă strană să întărească Biserica ortodoxă și să strângă unitatea poporului, în mijlocul căruia își desfășoară sfânta noastră biserică lucrarea ei minuitoare.

Astăzi, în fața altarelor Bisericii din Ardeal se închină toți fiii ei. Viața ei s-a îmbogățit. În plin avânt ea pășește înainte alături de popor, pe calea care duce la o trăire religioasă mai înaltă, la o viață mai bună, mai fericită, în minunata noastră patrie.

Credincioșii din Ardeal au avut, în cursul istoriei, ierarhi vrednici de marile lor virtuți. De aceea, cu multă sială îndrăznesc să primesc poftirea ce mi-se face de a păstori această eparhie, fiind încredințat că îmi va sta în ajutor harul lui Dumnezeu „care pe cele neputincioase le întărește și pe cele în lipsă le împlinește”, și că mă voi bucura de sprijinul înalților noștri ierarhi în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian, de înțelegerea și dragostea încercaților credincioși și clerici din Arhiepiscopia Sibiului și îndeosebi de înțeleapta povătuire a înalților prelați ardeleni.

Nădăjduesc de a mă arăta vrednic de încrederea pe care mi-ați acordat-o astăzi, gândindu-mă în chip cu totul deosebit la împrejurările prielnice de desfășurare a vieții religioase în statul nostru de democrație populară. Deplina libertate a tuturor cultelor religioase, consfințită prin Constituția țării, sprijinul larg acordat Bisericii de către stat și respectul cu care cetățenii educați în spiritul înalt al veacului nostru îl arată față de credințele religioase, constituie climatul favorabil al desfășurării lucrării de ierarh în Biserică.

La rîndul nostru, încadrați deplin în adevăratul spirit al ortodoxiei, care structural este favorabilă progresului, vom îndruma pe clericii și credincioșii noștri să

Continuare în pag. 6-a

giuitele stări ale cinului monahal, Prea Fericitul Patriarh Justinian a programat hirotonirea întru arhiereu a Inalt Prea Cuviosului Arhimandrit Iustin, pe ziua de joi 15 martie, a. c.

În dimineața zilei aceleia, plcuri de membrii ai clerului de mir și monahal, precum și credincioși de felurite stări și vârste, au trecut pragul Catedralei Sfintei Patriarhii, spre a lua parte la sfințirea întru arhiereu a Arhipăstorului nostru.

Alături de membrii familiei noului nostru mitropolit, de numeroși slujitori ai instituțiilor Sfintei Patriarhii și de grupul compact al profesorilor Institutului Teologic Universitar din București, în frunte cu P. C. Pro-rector Dr. Nicolae I. Nicolaescu, se afla delegația Arhie-

După hirotonie în drum
spre palatul patriarhal.

piscopiei noastre, în frunte cu P. C. Prof. stavr. Traian Belășcu, vicar arhiepiscopesc, alcătuită din pro-rectorul Institutului Teologic Universitar din Sibiu P. C. Prof. Dr. Spiridon Cîndea, profesorii de Teologie, P. C. Prof. Dr. Nicolae Neaga, P. C. Prof. Dr. Izidor Todoran, P. C. Prof. Dr. Grigorie Marcu și D-l Dr. Iorgu Ivan, C. Preoți Aurel Radu, protopopul raionului Sibiu, N. Birsan, protopopul raionului Stalin și Victor Negrea, protopopul raionului Alba-Iulia.

La orele 9,30 — precedat de-o numeroasă suită de consilieri patriarhali și arhiepiscopesci

înaintea I. P. S. și P. P. S. S.-Lor, cari îl supun cuvenitei „cercări” a temeiniciei și curăției credinței ortodoxe dreptmăritoare, ce-o mărturisesc și iscălește cu mîna proprie.

Hirotonia propriu-zisă se săvârșește în sf. altar, după „Trisaghion” („Sfinte Dumnezeu”). I. P. S. Mitropolit Firmilian și P. Sf. Episcop Nicolae Colan îl iau de mîni pe candidat, fac de trei ori înconjurul sfintei mese — în vreme ce soborul coliturghisitorilor cîntă „Sfinților Mucenici”, „Mărire Ție” și „Isaia dănujește”. Candidatul îngenunchiază înaintea Prea Fericitului

Patriarh Justinian. Se rostesc, domol, rugăciunile de invocare a darului Duhului Sfânt, după care noul hirotonit este adus în uşile împărăteşti, îmbrăcat cu odăjdiile arhieresti şi prezentat obştei dreptcredincioase, în vreme ce corul cântă cele prevăzute de ritual.

O linişte solemnă domneşte în sfântul locaş. Lacrimi de bucurie strălucesc în ochii celor prezenţi. E ora 10,58 când ia sfârşit hirotonia noului arhieru. Înalt Prea Sfinţitul Mitropolit Iustin împărtăşeşte credincioşilor cea

Cuvîntarea la Hirotonia în Arhieru

Stă scris în cartea sfântă că Moisi, în vremea când păstora o turmă de oi în pustiul din jurul muntelui Horeb, a văzut un desiş de mărăcini cuprins de o flacără puternică. Atras de strălucirea focului el a încercat să se apropie. Dar, s-a oprit la auzul unui glas ceresc care-i spunea: „Nu te apropia, descălţă-te de încălţămintea ta, fiindcă locul pe care stai tu, în faţa mea, este pământ sfânt“.

Stăpînit de imaginea acestui rug de foc, care atrăgea pe Moisi, dar de care el nu s-a putut apropia fără a dezlega eureaua încălţămintei sale, am intrat eu astăzi, în sfântul altar, copleşit de două simfăminte potrivnice.

De o parte, sufletul meu era sbuciumat, cugeţind la marea răspundere care este legată de slujirea arhierescă, spre care îngerii privesc neîncetat cu uimire şi de care se înfricoşau cei mai mari sfinţi ai creştinătăţii.

De altă parte, însă, glasul tainic care m-a îndemnat să iau jugul lui Hristos, a revărsat în întreaga mea fiinţă o linişte desăvîrşită. Pătruns de convingerea că puterea nesfîrşită a lui Dumnezeu va împlini lipsurile mele şi mă va face vrednic slujitor al Fiului Său, mi-am plecat fericit genunchii pentru a primi sublimul har al arhieriei.

De multe daruri ne învrednicim fiecare din partea lui Dumnezeu clipă de clipă, în toate zilele vieţii noastre. Darul arhieriei covârşeşte însă tot ceea ce mintea omenească, în marginile ei fireşti, poate bănuî. Deşi în trup, slujitorii bisericeşti, în frunte cu arhierul, împlinesc lucrarea cerească. Totdeauna, când sfinţesc pe credincioşi, ei săvîrşesc lucrul lui Dumnezeu; când propovăduiesc cuvîntul evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos, ei vestesc adevăruri religioase veşnice; când păstoresc turma, cu puterea Sfîntului Duh, ei arată calea pe care trebuie să meargă credincioşii pentru a dobîndi fericirea în împărăţia lui Dumnezeu.

Slujitorul bisericesc este vistiernic al comorilor cereşti. În el sălăşluieşte puterea lui Dumnezeu; el împărtăşeşte credincioşilor hrana duhovnicească; prin el se revărsă pe pământ râuri de apă vie care potolească setea omului după bucuriile nevăzute.

Dar pe cît de înaltă este chemarea arhierului, pe atît de mare este şi răspunderea sa, fiindcă „celui ce i s-a dat mult, i se va cere mult“.

Înainte tronului Dreptului Judecător, omul va fi cîntărit după faptele săvîrşite în raport cu darurile primite. Credinciosul, avînd datoria să se îngrijească de sufletul său, va da seama numai de faptele sale. Arhierul însă, fiind dator să ve-

dinţi binecuvîntare arhierescă. Douăzeci de minute mai trziu — la ectenia de după citirea sfintei Evanghelii — glasul profund al unuia dintre diaconi face înfîta pomenire rituală a Mitropolitului Ardealului, la locul convenit înaltei sale demnităţi slujitoare lui Dumnezeu şi poporului drept credincios.

La priceasnă, I. P. Sf. nostru Arhiepiscop şi Mitropolit Iustin din faţa uşilor împărăteşti — a rostit o pătrunzătoare predică despre demnitatea slujirii arhieresti.

gheze asupra întregii sale turme va fi chemat să dea socoteală de sufletele tuturor păstoriiilor săi.

Pentru a putea cîştiga în împărăţia cerurilor pe toţi fiii săi duhovniceşti, arhierul trebuie să trăiască în inimile tuturor celor păstorii de el, să se facă tuturor toate, să se dăruiască tuturor, să se aducă pe sine jertfă pentru toţi, asemenea Mîntuitorului care s-a răstignit pe cruce pentru toată făptura omenească.

Pentru a putea ridica lîngă tronul ceresc pe toţi păstorii săi, arhierul trebuie să meargă în fruntea turmei sale, făcîndu-se tuturor pildă „cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu credinţa, cu curăţia“. (I Tim. IV, 12).

Pentru a putea el însuşi să stea în locul cel sfînt, mai mult decît Moisi care a trebuit să arunce încălţămintea înainte de a se apropia de rugul de foc, arhierul trebuie să se lepede de sine, să ia crucea sa şi să urmeze pe Hristos.

Descătuşat de tot ceea ce ar putea înfînta fiinţa sa arhierescă, ca mădular rodnic al trupului Domnului, arhierul trebuie să-şi unească întreaga sa fiinţă cu Mîntuitorul, pentru a putea grai, împreună cu Apostolul Pavel: „De acum nu mai trăiesc eu, trăieşte în mine Hristos“.

Prin învăţătura pe care o propovăduieşte în Biserică, prin sfinţirea pe care o împărtăşeşte credincioşilor şi prin păstoriarea turmei sale, asemenea lui Iisus-profet, asemenea lui Iisus-arhieru şi asemenea lui Iisus-împărat, arhierul împlineşte pe pământ însăşi lucrarea pe care Mîntuitorul a săvîrşit-o venind în lume şi pe care o săvîrşeşte neîncetat în ceruri — unirea de negrăit a credincioşilor cu Dumnezeu.

Păcatul primilor oameni săpase prăpastie între om şi Dumnezeu, turburare în suflete, vrajbă între oameni şi popoare. Pentru a ridica făptura sa din această stare şi a coborî iarăşi cerul pe pământ, din nemărginită dragoste faţă de om, Fiul lui Dumnezeu s-a deşertat de slava Sa cerească şi a venit în lume spre a aduce pace între om şi Dumnezeu, linişte în suflete, bună înţelegere între oameni şi popoare.

Dîndu-şi seama de înţelesul adînc al supremei descoperiri a lui Dumnezeu în lume, prin întruparea Fiului Său, în noaptea liniştită a naşterii Mîntuitorului, puterile ingereşti, vestind bucuria cea mare au început să cînte: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună voire“. (Lc. II, 10-14).

Apoi din ziua începerii activităţii Sale mîntuitoare în lume pînă în clipa înălţării Sale la ceruri, Domnul nostru Iisus Hris-

tos n-a conţinut să propovăduiască buna înţelegere între oameni, să sădească pacea şi să apropie pe om de Dumnezeu, întreaga sa lucrare mîntuitoare concentrîndu-se în jurul strălucitoarei cruci de pe Golgota, care a topit zăgăzurile ridicate de păcat între creatură şi Creator.

Astfel, dacă mîntuirea însăşi este împăcarea omului căzut cu Dumnezeu şi ca urmare, înseamnă linişte în sufletele credincioşilor şi statornicirea bune înţelegeri între oameni, Mîntuitorul însuşi ca săvîrşitor al acestei lucrări pe drept cuvînt a fost numit de proroci Domnul păcii, iar slujitorii Lui ca săvîrşitori ai acestei lucrări sînt slujitorii ai păcii.

În acest chip, punînd la temelie lucrării mele arhieresti însăşi lucrarea săvîrşită de marele Arhieru, nu voi conţeni în strădaniile mele de a împăca pe păstorii mei cu Dumnezeu, de a revărsa linişte şi seninătate în sufletele lor şi de a sădi pacea între oameni, — cu cuvîntul meu, cu fapta mea.

În această zi de sfîntă bucurie pentru mine, rog pe Bunul Dumnezeu să-mi dea mie putere pentru împlinirea acestei lucrări spre a mă arăta vrednic de nădejde puse în mine de fiii mei duhovniceşti.

Totodată aduc mulţumirile mele lui Dumnezeu că mi-a hărăzit bucuria de a primi darul sfînt al arhieriei prin rugăciunile Prea Fericitului Patriarh Justinian, împreună cu rugăciunile Înalt Prea Sfinţitului Mitropolit Firmilian al Olteniei şi ale Prea Sfinţitului Nicolae, Episcopul Clujului, precum şi ale întregului sobor care a liturghisit astăzi, făgăduind să-i pomenesc pururea în rugăciunile mele.

Iar vouă, iubiţilor credincioşi, vă împărtăşesc harul Domnului nostru Iisus Hristos, prin arhierescă binecuvîntare.

După încheierea sfintei Liturghii, I. P. S. Sa a primit felicitări din partea celor prezenţi, apoi cortegiul s-a înapoiat în Palatul patriarhal.

Urmare din pag. 5-a

sprijinească, alături de clericii şi credincioşii celorlalte culte religioase, zidirea vieţii celei noi în scumpa noastră patrie.

Pentru trimiterea mea la această lucrare în slujba Bisericii şi a patriei, aduc mulţumire Prea Fericitului Patriarh Justinian, Înalt Prea Sfinţitului Mitropolit, Prea Sfinţitului Episcop, P. Cucernicilor preoţi şi domnilor membri ai Colegiului Electoral Bisericesc, rugîndu-i să-mi fie mereu îndrumători şi sfătuitoari în toate.

Cu făgăduinţa că mă voi încadra în tradiţiile frumoase ale Bisericii din Ardeal, că mă voi identifica cu vrerile drepte ale clerului şi credincioşilor de peste munţi, sînd neîncetat alături de poporul muncitor în făurirea vieţii celei noi, îmi plec fruntea înaintea milostivului Dumnezeu şi la chemarea ce mi-a făcut prin glasul dvs. astăzi, răspund: Iată, Doamne, vin să fac voia Ta!

A urmat o agapă frăţească la care Dl. Dr. Petru Groza, cel mai vechi membru al Colegiului Electoral Bisericesc, a tostat pentru noul ales.

Luni dimineaşa în cursul şedinţei Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne, înaltul for de conducere a validat alegerea făcută şi a hotărît să acorde preotului Iustin Moisescu rangul de arhieru.

Solemnitatea investiturii I. P. S. nostru Mitropolit Justin

E ora 13.

Impunătoarea sală de ședințe a Sfântului Sinod, din palatul patriarhal, este arhiplină.

Delegații Arhiepiscopiei Sibiului, profesori ai Institutului Teologic din București și alți oaspeți, își iau locurile de mai-nainte fixate, la pupitre. În partea dinapoi, se rînduiește corul studenților teologi din București, sub diriguirea D-lui Conf. univ. Nicolae Lungu.

Întîmpinat de imnul patriarhal, își face intrarea în sală Prea Fericitul Patriarh Justinian, avînd alături pe reprezentantul Guvernului, d-l director general al Ministerului Cultelor Ionijă Bărbulescu și urmat fiind de numeroși înalți oaspeți.

Prea Fericitul Patriarh Justinian ureă în jejul prezidial, avînd deoparte și de alta pe I. P. Sf. Mitropolit Firmilian al Olteniei, P. P. S. S. Episcopi Nicolae al Clujului, Valerian al Oradiei, Antim Nica și Theoctist Arăpaș, vicari ai Sf. Patriarhii.

Este introdus în sală I. P. S. Mitropolit Justin al Ardealului. Poartă mantia vlădicească.

Alături de I. P. S. Sa, în fața estradei prezidiale, iau loc P. S. Episcop Antim Nica, secretarul Sfîntului Sinod, Dl. Director General Ionijă Bărbulescu și D-l Director Ion Onțanu din Ministerul Cultelor.

Reflectoarele operatorilor de film inundă sala cu o lumină strălucitoare.

P. C. Prot. stavr. N. Cazacu, secretarul Sfintei Patriarhii, vestește începerea solemnității.

Prea Fericitul Patriarh Justinian, dă cuvîntul Domnului Director general al Cultelor I. N. Bărbulescu, care citește Decretul prezidiului Marei Adunări Naționale de confirmare a alegerii noului Mitropolit al Ardealului și transmite noului Mitropolit felicitările Ministerului.

Tunete de aplauze izbucnesc în sală.

P. Sf. Episcop Antim Nica înaintază spre jejul prezidial și înmînează Prea Fericitului Patriarh Justinian, cirja de Mitropolit al Ardealului.

Cu voce limpede și solemnă, Prea Fericirea Sa încredințează Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Justin cirja arhipăstorească pronunțînd formula prevăzută în „Arhierati n”:

„Primește cirja aceasta, ca să păstorești turma lui Hristos cea încredințată ție și celor statornici și ascultători să le fie prietini toiași de reazim și întărire, iar celor neascultători și nestatornici, toiași de certare, toiași de îndreptare”!

Prea Fericitul Patriarh Justinian îi dă Arhipăstorului nostru sărutarea frățească. Alte tunete de aplauze răsună în sală.

După aceea Prea Fericitul Patriarh Justinian a rostit următoarea cuvîntare

marele Pavel ni-l arată pe adevăratul păstor de suflete „fără tată, fără mamă, fără spiță de neam” (Ebrei VII, 3), în persoana lui Melchisedec, carele preînchipuia pe păstorul cel desăvîrșit, Domnul nostru Iisus Hristos, care ne-a învățat că „Mama mea și frații mei sînt acei care ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l fac” (Luca VIII, 21).

Turma ce ți s-a încredințat spre arhipăstorie îți este de azi înainte marea familie, căreia trebuie să-i jertfești totul.

Pentru această misiune înaltă, ți s-a dat azi, prin hirotonia în arhiereu, puterea de sus, iar Sfîntul Apostol Pavel te îndeamnă, că odinioară pe ucenicul său Timotei „să-ți aprinzi darul lui Dumnezeu, cel ce este în tine prin punerea mîinilor” (II Tim. I, 6).

Inalt Prea Sfințite Mitropolit Iustin

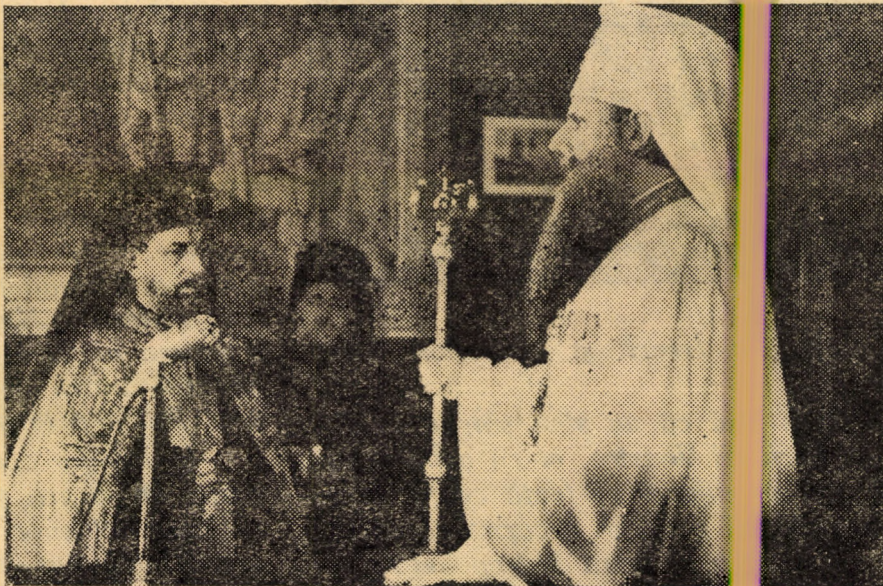
Ești chemat să conduci o Eparhie în care predecesorii Inalt Prea Sfinției Tale au creiat o puternică tradiție de afirmare ortodoxă: prin slovă scrisă, prin învățămînt teologic, prin organizare bisericască potrivită împrejurărilor, chiar celor mai puțin prielnice, prin tenacitate în urmărirea înaltelor feluri creștine sau patriotice, prin fermitate în conducere și mai ales printr-o înțelegere a momentelor istorice pe care le-au trăit. Două nume ilustrează această tradiție: Mitropolitul Andrei Șaguna și predecesorul Inalt Prea Sfinției Tale, Mitropolitul Nicolae Bălan, pe care l-a învrednicit Dumnezeu să vadă roadele acestei îndelungate strădanii: poporul român liber și stăpîn în țara lui pe de o parte, iar pe de alta, refacerea unității Bisericii strămoșești, prin revenirea la Biserica mamă a fraților pe care vitregia vremurilor îi depărtase.

Intri acum în această tradiție, pentru a continua tot ce are ea permanent valabil, tot ce poartă pecetea unei autentice ortodoxii, călăuzindu-te întotdeauna de grija de a asigura unitatea cea mai desăvîrșită a Bisericii Ortodoxe Romîne nu numai în dogmă, ci și în cult, organizare și disciplină, „pentru ca toți să fie una” și în felul acesta, Sfînta noastră Biserică să-și poată îndeplini înalta ei misiune față de Hristos și față de poporul român.

În deosebi, îți revine sarcina istorică de a întării, adîncii și consolida marele act al refacerii unității Bisericii din Ardeal, printr-o înțeleaptă conducere, prin găsirea și aplicarea măsurilor celor mai potrivite, înlăturînd piedecile ce ar sta în calea deplinei uniri religioase.

Pentru aceasta vei avea nevoie de toată fermitatea în hotărîri și de toată puterea de muncă și înțelegere a realităților, cunoscînd că „Dumnezeu nu ne-a dat duhul fricii, ci al puterii” (II Tim. I, 7).

Vei găsi alături de Inalt Prea Sfinția Ta, în ostenele pentru lucrul Domnului, nu numai pe noi, ci și pe toți membrii Sfîntului Sinod și întreaga Biserică Ortodoxă. Îți dăm acelaș sfat pe care proorocul David l-a dat fiului său Solomon: „Tu te întărește și fii bărbat” (III. Regi, II, 2).

Prea Fericitul Patriarh Justinian înmînează cirja, Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Iustin

Cuvîntarea Prea Fericitului Patriarh Justinian

Inalt Prea Sfințite Mitropolit Iustin,

Prin voia lui Dumnezeu, Colegiul Electoral Bisericesc din 26 februarie a. c. te-a ales și chemat să păstorești Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolia Ardealului.

Sfîntul Sinod, în urma ispitirii canonice, te-a găsit vrednic de această chemare înaltă și te-a hirotonit în arhiereu.

Prezidiul Marii Adunări Naționale, prin Decretul ce s-a citit aici, recunoaște și confirmă alegerea făcută.

Noi ți-am încredințat acum cirja de arhipăstor, simbolul puterii și dreptului de conducere al credincioșilor de sub păstoria Inalt Prea Sfinției Tale.

Pornești de azi înainte la îndeplinirea înaltei îndatoriri de a fi „vas ales Domnului” și stîlp de susținere al Sfintei noastre Biserici. Aceste titluri, care te înalță peste alții, îți impun îndatoriri și

sarcini grele. Ne-o spune acesta Apostolul Neamurilor tuturor ierarhilor cînd zice: „Nu mai sînteți ai voștri, ci ai Bisericii, ai „turmei, întru care Duhul Sfînt v-a pus pe voi Episcopi ca să păstoriți Biserica Domnului” (Fapte XII, 28).

Biserica te cheamă să fii povăzuitor orbilor, lumină celor din întunecime, îndreptător celor fără de minte, învîntător pruncilor, avînd în lege dreptății științei și al adevărului”, cum spune acelaș apostol. (Rom II, 19—20).

Toate darurile, cu care te-a înzestrat Dumnezeu, aparțin Bisericii și turmei ce ți s-a încredințat. Al lor este și timpul și puterea de muncă și înțelepciunea și purtarea de grije, pînă la ultima bătaie de inimă. Fiecărui Ierarh i s-a adresază de Domnul aceeași chemare ca și lui Avraam: „ieși din pămîntul tău și din țara ta și din casa tatălui tău și vine în pămîntul care voi arăta ție” (Facerea XII, 1), iar

Inalt Prea Sfințite Mitropolit Iustin

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române își încredințează astăzi spre păstorie credincioșii din Sfânta Arhiepiscopie de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolia Ardealului, cu încrederea deplină că vei fi la înălțimea acestei chemări și a nădejtilor ce și-au pus în Inalt Prea Sfinția Ta toți cei care te-au ales.

Sarcinile ce ai de îndeplinit nu sînt

Cuvîntarea Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Iustin

Prea Fericite Părinte Patriarh,

Cirja pastorală a Sfintei și de Dumnezeu păzitei Arhiepiscopii de Alba-Iulia și Sibiu și a Mitropoliei Ardealului, pe care mi-o încredințați, o primesc cu mul-

nici mici, nici puține, nici ușoare, dar Biserica noastră așteaptă cu încredere fapte mari de la Inalt Prea Sfinția Ta.

Noi rugăm pe Bunul Dumnezeu să-ți ajute să le împlinești, spre slava Bisericii române și binele poporului nostru iubit.

Așa să-ți ajute Dumnezeu!

Vădit mișcat de însemnătatea actului ce s-a săvârșit, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin răspunde precum urmează:

gice, unde am deprins să învăț cu nesațiu, ca la rîndul meu să pot aprinde în suflete dragostea de adevăr, de muncă și de dreptate. Duc cu mine aceste năzuințe sfinte și mă voi sîrgui să fac din ele crezul meu

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin, rostindu-și cuvîntarea.

fumire, dar și cu nespusă grijă pentru înalta vrednicie la care am fost chemat.

Odată cu ridicarea mea în treapta Arhieriei s-a apropiat clipa plecării mele spre Ardealul suferințelor seculare — conținute astăzi, în epoca puterii populare, spre Ardealul celor două strane — unite astăzi, în vremea de propășire a Bisericii, spre Ardealul stilului românesc de viață sobră și de luptă pentru libertate, spre Ardealul sfinților ierarhi mărturisitori Iorest și Sava, al cuvioșilor Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, al Sfintului Mucenic Oprea din Săliștea Sibiului, spre Ardealul lui Simion Ștefan, al lui Andrei Șaguna, al lui Nicolae Bălan.

Mă duc acolo unde voia lui Dumnezeu și încrederea marelui Colegiu Electoral Bisericesc m-a trimis, pentru a fi păstor al turmei dreptcredincioase și slujitor al slujirilor lui Hristos.

Mă desprind astăzi din roșul meu de profesor la Institutul Teologic Universitar din București cu părere de rău, fiindcă indeletnicirea aceasta, căreia i-am închinat viața, în slujba Bisericii, mi-a hărăzit multe bucurii sufletești. Dar mă mîngîi cu gîndul, că și de acum înainte voi fi învățătorul păstorilor mei, cu darul și puterea Sfintului Duh, care este asupra mea.

Pornesc la lucru în ogorul duhovnicesc dintr-un așezămînt al luminii teolo-

de viață, ca Ierarh și cîrmuitor bisericesc.

Simt însă că nu stau singur în fața Prea Fericirii Voastre, ci cu ochii minții, mă văd înconjurat de toată ceata strălucitorilor vlădici care, în decursul veacurilor, au păstorit în Scaunul Mitropoliei Ardealului și au călăuzit poporul pe cărările credinței, și-au iubit țara, au făurit o literatură teologică temeinică, dînd istoriei noastre bisericești: cărturari, mucenici și sfinți.

Imi dau seama de înalta chemare, dar mai ales de marea răspundere care de azi înainte mă așteaptă în acest scaun de Mitropolit al Ardealului. Căci din acele timpuri îndepărtate, cînd Mihai Viteazul a statornicit Mitropolia la Alba-Iulia, le-gînd-o de Țara Românească, și pînă în zilele noastre, întîlnim aici urme neîntrerupte și pilde neuitate, care au revărsat o adevărată strălucire asupra ortodoxiei românești. Chipuri de ierarhi ca: Eftimie de la Neamț, ca luminatul Ghenadie, ca Ioan de la Prislop, ca sfîntul Iorest, ca harnicul cărturar Simion Ștefan, de la a cărui moarte se împlinesc 300 de ani, ca mărturisitorul mucenic Sava Brancovici, apoi ca Vasile Moga, întîiul episcop român în scaunul de la Sibiu, ca Andrei Șaguna, întemeietorul Mitropoliei Ardealului și ca vrednicul meu înaintaș Nicolae

Bălan, vor rămîne, de-apururea ca făclii scumpe, care în sfințita lor viață, au lucrat cu atîta rîvnă la înălțarea Bisericii și s-au luptat cu atîta voinicie întru păstrarea tezaurului dreptei credințe.

Urmîndu-le îndemnul, voi păstori turma, ce mi se încredințează, cu dragoste și înțelegere; voi căuta să fiu pentru toți pildă vie de credință și de fapte bune; o voi strînge în jurul meu ca un părinte adevărat, spre a o îndulci cu hrană duhovnicească; voi înconjura cu o aleasă grijă acele odoare neprețuite, care sînt monumentele noastre istorice; voi păstra tradițiile de muncă și de evlavie ce împodobesc acest falnic scaun și voi propovădui fără șovăire, cuvintele Domnului, întărind credința și sîdind dragostea de muncă, așa cum au făcut cu atîta sîrguință, înaintașii mei.

Voi avea aceeași necurmată grijă de pregătirea viitorilor păstori și slujitori bisericești; voi priveghea asupra preoșimii, de la care așteptăm acea strajă neadormită, pentru apărarea dreptei credințe, pentru săvîrșirea de fapte bune, pentru întărirea și apărarea păcii, pe care se reazămă lucrarea noastră obștească.

De aceea îmi fac o datorie amintînd aici de rîvna deosebită pe care voi căuta să o am pentru buna îndrumare a preoșimii întru îndeplinirea cu prisosință a îndatoririlor ei către Biserică și Patrie. Voi urmări ca roadele lucrării preoșimii să se vadă din buna chivernisire a lăcașurilor dumnezeiești, din propovăduirea dragostei între toți fiii Patriei, din ferirea de nedreptăți, din înălțarea inimilor spre jertfe cît mai mari pentru binele obștesc, din iubirea aproapelui prin bună înțelegere, prin unire spre tot lucrul bun și pașnică viețuire, din respectul către conducerea Statului nostru, Republica Populară Romînă. Numai prin păstrarea și întărirea acestor simțămînte, putem avea chezașia unei vieți religioase înalte și a unei Patrii puternice.

În lumina acestor gînduri îmi văd eu roșul de Ierarh și călăuzitor al preoșilor și credincioșilor încredințați azi, prin acest toiag, spre sufletească pază și ocrotire. Urmînd cuvîntul Sf. Apostol Pavel, mă voi strădui să-i povățuiesc spre tot lucrul bun și de folos, făcînd „cîte sînt adevărate, cîte sînt cinșite, cîte sînt drepte, cîte sînt curate, cîte sunt cu nume bun și laudate”.

Prea Fericirea Voastră

Dumnezeu V-a hărăzit să cîrmuiți Sfînta noastră Biserică, în vremuri cînd viața întregii țări zvîcnește într-un iureș de muncă și de bună stare. În vuetul acesta de clocoțitor avînt, se aprinde focul unor nădejdi de mai bine, de progrese și de pace.

În această epocă de prefaceri obștești, cînd se înfiripează un suflet nou, cînd și Biserica este chemată să semene mai din belșug sămînța dumnezeieștilor porunci ale păcii și dragostei în inimile credincioșilor, pentru a rodi din veșnicia lor un nou crez de viață, sînteși o chezașie pentru noi, slujitorii din toate tagmele: Ierarhi, preoși și monahi, că s-a deschis o zare nouă de lumină și în Biserica noastră. Atotputernicul Dumnezeu

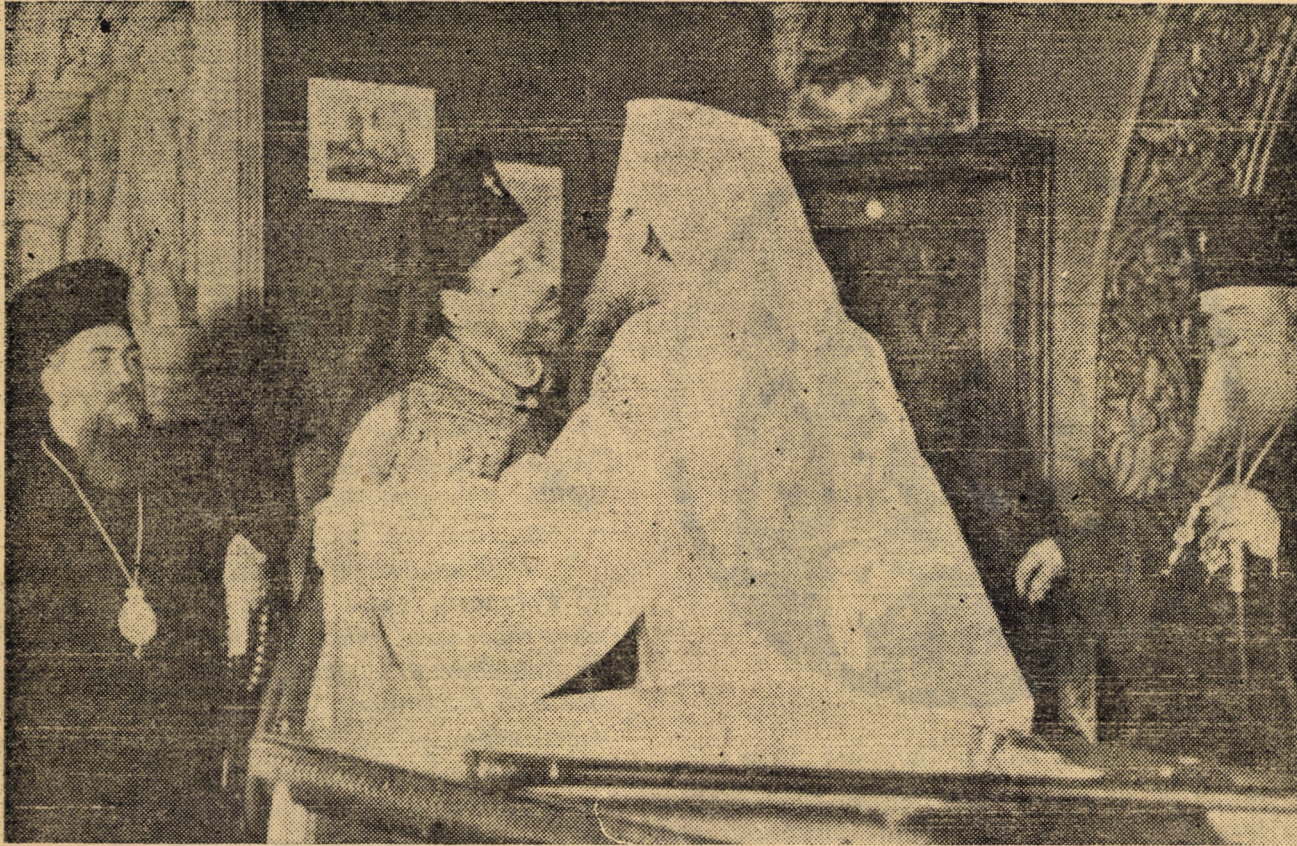
să vă păzească „în pace, întreg, cinstit, sănătos, îndelung înzilit, drept îndreptînd cuvîntul adevărului” Său.

Cu acest prilej, țin să mulțumesc cu recunoștință Domnului Academician Profesor P. Constantinescu-Iași, Ministru al Cultelor, care, în urma votului Colegiu-

menilor, ca să văză faptele voastre cele bune și să preamărească pe Tatăl vostru din Ceruri”.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

Trei diaconi în odăjdii trec în fața jefului prezidial și rostesc Polihroniul îndătinat, pentru ocîrmuitorii bisericești și cetățenești pentru

Prea Fericitul Patriarh Iustinian, îmbrățișează pe Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin după solemnitatea investiturii.

lui Electoral, m-a recomandat, Guvernului Republicii Populare Romîne, care m-a propus și Domnului Președinte al Prezidiului Marelui Adunări Naționale — Domnul Dr. Petru Groza, acest distins fiu al Ardealului — care m-a confirmat, în vrednicia de Arhipăstor al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului, Crișanei și Maramureșului, făgăduindu-le loialitate față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Romînă, și deplin devotament față de interesele poporului nostru drag.

Făgăduind: credință, ascultare și dragoste Sfîntului Sinod și Prea Fericirii Voastre, mă leg să-mi fac din păstorie o cuană cu care să-mi împodobesc viața și să-mi slujesc Biserica și Patria, spre slava și înălțarea lor, după porunca dată nouă de Domnul Hristos cînd zice: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oa-

pacea și sănătatea tuturor binecredincioșilor creștini. Corul întonează puternic, solemn, răspunsurile prevăzute de ritual.

Luminile reflectoarelor se sting una după alta. Tăcîntul aparatelor de filmat și fotografiat încetează. Noul Mitropolit al Ardealului este asaltat de toți cei prezenți și felicitat cordial. În sală domnește emoția înălțătoare de suflet cînd mama Arhipăstorului nostru, în costum național muscelean, se îndreaptă cu pas așezat, cu firea ei blajină, spre marele-i fiu, dîndu-i sărutarea maternă.

O masă de onoare dată de Arhiepiscopia Sibiului în saloanele Palatului patriarhal, a întrunit pe toți cei prezenți la solemnitatea investiturii Arhipăstorului nostru. Masa a fost prezidată de Prea Fericitul Patriarh Iustinian.

Nu s-au rostit cuvîntări.

Sîmbătă 17 martie a. c., seara, cu un tren special, din gara București-Băneasa, invitații de onoare — în frunte cu Dl. Dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale și cu Prea Fericitul Patriarh Iustinian — s-au îndreptat spre Sibiu, pentru a participa la festivitățile împreunate cu înscăunarea Arhipăstorului nostru.

Urări I. P. S. Mitropolit Iustin Moisescu

O carte stă, în față, cu filele deschise:
E viața ce începe. S-o umpli păstoring
Cu gînduri îndrăznețe și uneori cu vise
Dar mai ales cu fapte. Să semeni, înșorînd.

Acesta e Ardealul, ce Te-a chemat Vlădică:
Durere grea și luptă, sub cerul înroșit.
Dar domni se prăvăliră, sub coase și sub frică
Hei, Cloșca și Hortia, ce jar au răscolit!

Dreptatea să îți fie în mîni ca o busolă
Ai dragoste de-Ardealul îmbrățișat de zări.
Iar sufletul să-nchidă, înalt, într-o cupolă,
Credința Ta în fărîmul de Pace și-Adevăr!

Is aspri Ardelenii, dar buni ca pîinea caldă
Sunt Moși sărăci dar mîndri, pe unde stă
[bazaltul

Pe unde Oltul trece, pe unde Crișuri scaldă
Și Mureșul adoarme, ei toți îți spun: Inaltul!

Te vor Vlădică astăzi, să împlinești destin,
Pe unde Nicolae cu fapta a trecut
Să simți bucurie cînd vor roști: Iustin,
Să stea la voroavă cu Tine, — netemut.

Preot Nicolae Mocioiu

DATE BIOGRAFICE

Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Dr. Iustin Moisescu este muscelean de origine. Născut la 5 Martie 1910 în satul Cîndești, raionul Muscel, regiunea Pitești, după ce termină școala primară, urmează cursurile seminarului orfanilor din Cîmpulung-Muscel. Tatăl, învățător, a căzut pe cîmpul de luptă în 1917, lăsînd în urmă o mamă cu mai mulți copii.

Ținărul seminarist Iustin Moisescu, se remarcă prin ținută morală ireproșabilă și prin succese deosebite la studii. Absolvînd seminarul în 1930, ca șef de promoție, obține din partea Patriarhiei romîne o bursă de studii pentru Atena.

Între anii 1930—1934 studiază la Facultatea de Teologie din Atena, unde își ia licența cu calificativul „excepțional”. Aici se face cunoscut ca un excelent cunoscător al limbii grecești și ca un student, care se bucura de aprecierea unanimă a profesorilor și colegilor săi. Între 1934—1936 urmează studii de specializare pentru doctorat la Strasbourg (Franța), pe care le continuă în anii următori la Atena.

În iunie 1937 obține titlul de doctor în Teologie la Facultatea de Teologie din Atena. Teza de doctorat: „Evagrie Ponticul-viața, scrierile și învățătura”, tipărită la Atena în 1937, [156 pag] a fost premiată de Academia ateniană.

Întors în țară, își echivalează titlurile de licențiat și doctor în Teologie la Facultatea de Teologie din București și este numit profesor la Seminarul Nifon din București și la o școală aparținătoare învățămîntului muncitoresc.

În 1938 este trimis profesor de studiul Noului Testament la Facultatea de Teologie ortodoxă din Varșovia [Polonia], unde a reprezentat teologia romînească cu o strălucire deosebită.

Isbucnirea războiului îl silește să revină în țară, unde din 1940 pînă la alegerea sa ca Mitropolit al Ardealului, lucrează ca profesor de Noul Testament la Facultatea Teologică din Suceava și apoi la Facultatea Teologică din București.

Din aceste scurte date biografice avem în față imaginea unui cărturar, dotat cu excepționale calități morale și intelectuale și cu o putere de muncă deosebită. Un om al cărții, al studiului teologic, cu o temeinică pregătire, un profesor emerit. Ca rod al activității lui, pe lîngă prelegerile dela Facultate și formarea atîtor ucenici în ale Teologiei, trebuie să amintim o mulțime de lucrări și studii, caracterizate printr-o documentație bogată, printr-un stil sobru și științific și printr-o punere a problemelor și o rezolvare a lor într-un fel original. Dintre multele lucrări tipărite din anul 1937 pînă astăzi amintim următoarele:

1. Evagrie Ponticul-viața, scrierile și învățătura. Atena 1937;
2. Sf. Scriptură și interpretarea ei în opera Sf. Ioan Hrisostom, 1942, 120 pg.
3. Originalitatea parabolilor Mîntuitorului, Rîmnicul-Vilcea, 1945, 50 pg.
4. Activitatea Sf. Apostol Pavel în Atena, Iași, 1946, 228 pg.
5. Ierarhia Bisericească, Craiova, 1955, 80 pg.
6. Simbolica lui Hr. Andrușos, trad. din grecește, Craiova 1955, 350 pg.

(Continuare în pag. 10)

IN AȘTEPTAREA NOULUI MITROPOLIT

În ziua de 5 martie a. c. a avut loc la Sibiu conferința preoțească raională. După desbaterea problemelor la ordinea zilei, a avut loc la Institutul Teologic Universitar Sibiu o sesiune largită la care au participat alături de preoțimea din raion și preoții cursiști și studenții în teologie.

În fața consilierilor arhiepiscopicești, a profesorilor de Teologie, în frunte cu P. C. Pr. Prof. S. Vlad, rectorul Institutului, și a preoților și studenților, P. C. Pr. Spiridon Cîndea, profesor la Institut, a ținut o cuvîntare ocazională, prezentînd personalitatea noului ales Mitropolit al Ardealului, profesor universitar dela Institutul Teologic din București, Dr. Justin Moisescu, care în ziua de 5 Martie a. c., a împlinit 46 de ani.

Conferențiarul a spus în rezumat următoarele: În 26 februarie 1956, la București, într-un cadru festiv, într-o atmosferă cu totul sărbătorească, în prezența membrilor Ierarhiei Bisericești superioare în frunte cu P. F. Părințele nostru Justinian, Patriarhul Romîniei, a reprezentanților Conducerii de Stat, în frunte cu Dr. Petru Groza, membru al colegiului electoral, a avut loc alegerea noului Mitropolit al Ardealului. Pentru prima dată în istoria alegerilor vîldicești din Biserica noastră, toate voturile celor 71 membri cu drept de vot prezenți, au fost exprimate pentru una și aceeași persoană, a profesorului de Teologie biblică a N. T. dela București.

Toată lumea a înregistrat cu deosebită bucurie rezultatul fericit, unic și necunoscut în istoria alegerilor pentru scaunele vîldicești vacante. Noul ales Arhipăstor al Ardealului e o figură distinsă, excepțională, cu o prestație demnă, care împrăștie în jurul său raze de lumină, de bunătate, de seninătate.

Cuvîntarea rostită de noul ales, a vădit un om de cultură vastă, de o prestație și calm desăvîrșit și a atins toate problemele bisericești și sociale din programul unui mitropolit, care va călca pe urmele marilor înaintași din vîdnicul și strălucitul scaun arhieresc al Ardealului.

Noul ales Mitropolit al Ardealului, este originar din satul Cîndești, Raionul Cîmpulung Muscel, Regiunea Pitești, fiind unul din nume-

roșii copii ai unei familii de învățător. Rămas orfan de mic copil, tatăl lui murind ca erou în primul război mondial, urmează Seminarul pentru orfanii de război dela Cîmpulung Muscel, unde în cei 8 ani de studii s-a distins ca primul. După absolvirea seminarului e trimis de fericitul întru pomenire Miron Patriarhul, la studii de specializare în Atena, unde se distinge ca unul din cei mai apreciați studenți ai Facultății de Teologie ortodoxă din Atena. A fost

Catedrala mitropolitană din Sibiu

aci și un exemplu desăvîrșit al unui caracter integral. În 1934 a terminat Facultatea fiind licențiat cu „arista” (magna cum laude). A fost apoi trimis să continue studiile de specializare în N. T. la Strassburg și Paris, unde a stat doi ani. Prezintă apoi teza de doctorat la Atena, cu titlul: *Evagrie Ponticul-viața, scrierile și învățătura, în limba elină*; apar asupra ei recenzii în l. franceză, engleză, germană. A fost apoi numit profesor de teologie ortodoxă la Varșovia. Lecția de inaugurare ținută în prezența guvernului polonez, a avut un strălucit succes, a sîrnit admirație, profesorul Justin Moisescu impunîndu-se în atenția tuturor. Presa poloneză prezenta publicului lecția inaugurală, ca un succes cu

ca și bogata și multilaterală activitate ce a desfășurat, au îndreptat asupra prof. Dr. Justin Moisescu atenția factorilor bisericești competenți și a clerului transilvan, atunci cînd s-a pus problema alegerii noului titular în scaunul mitropolitan dela Sibiu. Eminent profesor de teologie, om activ și bun organizator, dotat nu numai cu inteligență vie și putere de muncă, ci și cu o fire cum-pănită și o energie echilibrată, a fost socotit — pe bună dreptate — ca un urmaș vrednic al mitropolitului cărturar Nicolae Bălan. De aceea reprezentanții clerului și credincioșilor Bisericii noastre l-au votat în unanimitate. De aceea noul Mitropolit a fost primit cu toată dragostea și cu nădejdi că sub conducerea I. P. S. Sale Biserica ortodoxă ardelenă va continua să progreseze, să dobîndească noi succese.

Omul și activitatea lui sînt chezașia acestor nădejdi, iar activarea tuturor forțelor pozitive din sînul Mitropoliei noastre sub conducerea înalt Prea Sfinției Sale este garanția transformării nădejdilor în realități. În acest sens Ardealul ortodox urează noului Mitropolit mulți ani de rodnică și luminoasă arhipăstorie, spre binele Bisericii și propășirea credincioșilor.

Telegraful Romîn

totul excepțional. După doi ani, din cauza evenimentelor răsboiului din Polonia, se reîntoarce în țară și e încadrat la Facultatea ortodoxă din Suceava, ca profesor titular la catedra de N. T., iar prin contopirea acestei facultăți cu cea din București, trece la Institutul Teologic din București.

În timpul acesta și-a desăvîrșit cultura teologică și cea generală, posedînd mai multe limbi de circulație universală: greacă, franceză, germană, rusă și poloneză. Opera prof. Justin Moisescu e vastă, dîndu-ne o serie întregă de publicații teologice și studii apărute în revistele teologice. Problema alegerii dela Sibiu a preocupat toți factorii competenți, pentru că Ardealul, în care locuiesc alături de ortodocși și alte confesiuni, reclamă ca Mitropolitul ortodox să fie un om de înaltă cultură teologică și profană, care să reprezinte cu demnitate, cu autoritate, toate năzuințele, frămîntările și vîerile de mai bine ale poporului credincios din Ardeal. Faptul acesta a făcut să întîrzie, mai bine de 6 luni, alegerea, pentru a se cîntări bine toate posibilitățile și pentru a se alege cel mai bun dintre toți.

Data alegerii e o coincidență fericită. În 27 Februarie, după primul război mondial e ales răposatul Mitropolit Nicolae Bălan. În 26 Februarie a. c. după al doilea război mondial e ales Mitropolit prof. Justin Moisescu. Ca o prevedere a Providenției, noul ales împlinește azi 46 ani; e în plină vigoare de muncă, cu experiență bogată, dornic de realizări, capabil, va duce Biserica din Ardeal spre noi culmi de glorie și lumină ortodoxă. Noul ales va fi al III-lea mitropolit mare pe scaunul lui Șaguna. Va fi un vîldic de proporții. Va turna o unitate superioară de concepție, o frățietate de muncă pentru binele bisericii și al credincioșilor. Va fi un păstor de o obiectivitate desăvîrșită.

Fără ezitare, fără echivoc, cu suflete curate, cu nădejdi bune, să-l primim cu brațele deschise, cu inimi calde. Sub conducerea noului Vîldic, vom merge înainte spre propășirea Bisericii și fericirea poporului.

P. C. Protopop al Raionului Sibiu, Aurel Radu, mulțumește Conferențiarului pentru frumoasa expunere și prezentare a noului Ierarh al Ardealului. Preoții se vor întoarce la parohii cu sufletul luminat și înălțat, că vor avea un Ierarh excepțional, viitorul nostru Mitropolit fiind o personalitate de mare relief. Alegerea aceasta, spune P. C. Protopop, are o întreită semnificație: națională, religioasă și morală. Din Ardeal, între cele două războaie, au plecat Ierarhi în restul țării și au fost bine primiți. Adevăratele valori circulează pe întreg cuprînsul țării. În Biserica dispar urmele izolării regionale. Miron Patriarhul, de origine ardelenă, a îndrumat creșterea prof. Justin Moisescu, noul nostru Mitropolit. Degetul Providenției a făcut ca noul Mitropolit să îndrumeze acum sufletul ortodox al Ardealului. S-a expedit noului ales Mitropolit, următoarea telegramă:

Preoțimea ortodoxă romînă din Protopopiatul Raionului Sibiu, întrunită azi 5 martie 1956 în Conferință administrativă, cu mare bucurie aflînd de fericita alegere în scaunul de Mitropolit al Ardealului, a Prea Cucerniciei Voastre, Vă exprimă respectuoase felicitări, dorind a Vă avea cît mai curînd ca păstor, spre fericirea Patriei și a Sfintei noastre Biserici.

Sesiunea s-a terminat într-o înaltă atmosferă de optimism, încredere și nădejdi mari, pe care și le pune preoțimea în noul ei Mitropolit.

Redacția.

Urmare din pag. 9

Dintre studiile tipărite în revistele teologice dela București și dela Craiova, amintim în deosebi studiile privitoare la lupta pentru pace:

7. Temeiurile lucrării Bisericii pentru apărarea păcii, în „Studii Teologice” nr. 3—4/1953.

8. Biserica Ortodoxă Romînă în luptă pentru apărarea păcii, în „Studii Teologice” nr. 7—8/1953.

Din aceste titluri se vede că teologul abordează un cerc larg de probleme, care erau în legătură nu numai cu știința teologică pură, ci și cu viața bisericească și socială contemporană.

Pe lîngă activitatea de profesor și de teolog-cărturar, el desfășoară și o nu mai puțin apreciată activitate bisericească, îndeplinind cu cinste toate însărcinările primite din partea Bisericii. Astfel în anul 1936 a făcut parte din biroul Congresului profesorilor de teologie dela Facultățile de Teologie ortodoxă, care a avut loc la Atena. A fost membru în Comitetul de conducere al Institutului Biblic al Bisericii noastre, membru în Comitetul de redacție al revistei „Biserica Ortodoxă Romînă”, membru în diferite Comisii, etc.

Calitățile deosebite cu care e înzestrat,